

10 zł 2016 r. - Józef Haller - 100-lecie Niepodległości Państwa Polskiego (2)

10 zł 2016 r. - Józef Haller - 100-lecie Niepodległości Państwa Polskiego (2)

Producent : NBP - monety kolekcjonerskie

10 zł 2016 r. - Józef Haller - 100-lecie Niepodległości Państwa Polskiego (2)

Nominał: 10 zł

Stop/próba: Ag 925

Masa: 14,14 g

Wymiary: 32 x 22,4 mm

Stempel: lustrzany

Nakład: do 30.000

Data wprowadzenia do obiegu: listopad 2016 r.

Stan: I (menniczy)

Druga z serii monet mających upamiętnić 100-lecie Niepodległości Państwa Polskiego które mają być emitowane przez NBP w latach 2015-2018. Całość ma tworzyć jedną zwartą kompozycję. Druga moneta z serii poświęcona została postaci Józefa Hallera

Uwaga! Fotografia monety ma charakter poglądowy i ogólny, może więc odbiegać np. kolorystycznie od oryginału. Szczegóły dotyczące stanu zachowania znajdują się w opisie monety.
Moneta w zestawie z certyfikatem i w eleganckim oryginalnym etui NBP.

Józef Haller von Hallenburg urodził się 13 sierpnia 1873 w Jurczycach, zmarł 4 czerwca 1960 w Londynie) – generał broni Wojska Polskiego, legionista, Komendant Polowych Drużyn Sokolich w 1913 roku, harcmistrz, przewodniczący ZHP, prezes Komitetu PCK, działacz polityczny i społeczny, brat stryjeczny gen. Stanisława Hallera, kawaler Orderów: Orła Białego i Virtuti Militari.

W sierpniu 1914 roku Haller był jednym z organizatorów tzw. Legionu Wschodniego we Lwowie. Jednostka ta nigdy jednak nie weszła do walki i została przez Austriaków rozwiązana. Haller objął dowództwo nad żołnierzami którzy chcieli kontynuować walkę i objął dowództwo 3 Pułku Legionów. Pułk w ramach I Brygady Legionów bronił na Węgrzech przełęczy karpackich. Później pułk walczył na Huculszczyźnie i Bukowinie północnej.

15 lutego 1918, protestując przeciwko postanowieniom traktatu brzeskiego, wraz z podległą mu II Brygadą Legionów Polskich i innymi oddziałami polskimi przebił się przez front austriacko-rosyjski pod Rarańczą i połączył się z polskimi formacjami w Rosji. Otrzymał przydział na dowódcę nowo sformowanej 5 Dywizji Strzelców Polskich, a od 28 marca 1918 dowodził jednostkami całego II Korpusu Polskiego na Ukrainie. 7 kwietnia 1918 otrzymał nominację na stopień generała.

11 maja II Korpus Polski został zaatakowany przez przeważające siły niemieckie i rozbity. Haller uniknął niewoli i trafił najpierw do Moskwy a potem przez Karelię i Finlandię do Francji.

4 października 1918 Komitet Narodowy Polski powierzył mu dowództwo nad formującą się armią polską zwaną później od kolorów mundurów „Błękitną Armią”. Formacja ta składająca się głównie z jeńców polskich walczących wcześniej w armiach Niemiec i Austro-Węgier oraz ochotników z polonii amerykańskiej. Od lipca do października cała 1 Dywizja Strzelców Polskich walczyła z Niemcami na froncie w Wogezach i Szampanii. 28 września 1918 Błękitna Armia została uznana przez państwa Ententy za armię sojuszniczą. Armia wyposażona w całości przez Francuzów rekrutowała ochotników nawet po zakończeniu działań wojennych i osiągnęła stan 68 tys. Wszytskie oddziały dotarły do kraju w kwietniu 1919 roku. Generał haller przybył do Warszawy 21 kwietnia gdzie był owacyjnie witany. W maju i czerwcu armia miała okazję walczyć w konflikcie z Ukraińcami. W październiku Hallerowi powierzono dowództwo Frontu Pomorskiego którego zadaniem było przejęcie Pomorza przekazanego Polsce na mocy Traktatu

10 zł 2016 r. - Józef Haller - 100-lecie Niepodległości Państwa Polskiego (2)

Wersalskiego. 10 lutego w Pucku Haller dokonał symbolicznych zaślubin Polski z Bałtykiem.

W 1920 Haller otrzymał funkcję Generalnego Inspektora Armii Ochotniczej, przy organizowaniu której położył duże zasługi. W czasie bitwy warszawskiej dowodził Frontem Północnym. Wchodził też w skład Rady Obrony Państwa (lipiec–sierpień 1920).

Od października 1920 Haller pełnił funkcje administracyjne poza służbą liniową, m.in. Generalnego Inspektora Artylerii (1920–1926) i przewodniczącego Najwyższej Wojskowej Komisji Opiniującej. Był członkiem Rady Wojennej, przewodniczył Związkowi Hallerczyków, a od 3 lipca 1920 do 4 lutego 1923 przewodniczył Związkowi Harcerstwa Polskiego.

Również od 27 sierpnia 1920 do 31 lipca 1926 był aktywnym działaczem i Prezesem Głównego Komitetu Polskiego Czerwonego Krzyża PCK. W 1921 r. powołał do życia Koła Młodzieży PCK, co dało podwaliny aktualnemu Ruchowi Młodzieżowemu PCK.

W latach 1922–1923 był posłem na Sejm z listy Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej. Z dniem 28 listopada 1922 został przeniesiony w stan nieczynny na czas kadencji sejmowej[9]. 5 października 1923 złożył mandat poselski.

Gen. Haller potępił przewrót majowy Józefa Piłsudskiego, w wyniku czego 31 lipca 1926 został przeniesiony w stan spoczynku.

Po wybuchu II wojny światowej przedostał się przez Rumunię do Francji. Oddał się do dyspozycji tworzącego się rządu gen. Władysława Sikorskiego i przewodniczył Międzyministerialnej Komisji Rejestracyjnej. W pierwszych dniach listopada 1939 wszedł w skład rządu jako minister bez teki. Na przełomie lat 1939–1940 odbył kolejną podróż do Ameryki, tym razem aby zachęcić Polonię do wstępowania do tworzącego się we Francji Wojska Polskiego.

Po upadku Francji przedostał się przez Hiszpanię i Portugalię do Wielkiej Brytanii. Tam w latach 1940–1943 pełnił funkcję Ministra Oświaty w Polskim Rządzie na Uchodźstwie.

Po zakończeniu wojny Józef Haller zdecydował się pozostać na emigracji i osiedlił się na stałe w Londynie, gdzie zmarł 4 czerwca 1960 w wieku 86 lat. Został pochowany na cmentarzu Gunnersbury. Dzięki inicjatywie polskich harcerzy z 58 TDHP „Biali”; jego prochy wróciły 23 kwietnia 1993 do Polski i spoczęły w krypcie w kościele garnizonowym św. Agnieszki w Krakowie. (wg Wikipedii)

Cena : 149,00 zł Brutto (149,00 zł Netto)

Dostępność: Produkt dostępny w naszym sklepie od 17 sierpnia 2015